

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Rătăcirii păgâne

— Nereligie la unii — Religii păgâne la alții —

(gt) Zile de încercare cumplită trăiește azi legea creștină. Dela răsăritul până la apusul Europei, par'că năvălesc puterile iadului să dărâme învățătura și așezămintele Bisericii lui Hristos.

Știm prea bine că mai întâiu bolșevicii din Rusia s'au lăpădat de Mântuitorul, și l-au înlocuit cu Iuda, făcându-și Dumnezeu din el, după chipul și asemănarea lor. Bisericile le-au dărâmat, sau le-au prefăcut în magazine și sale de cinematograf, teatru etc. Pe episcopii și preoții creștini i-au ucis, sau în cazul cel mai bun i-au trimis la lucru forțat (silit) în ținuturi depărtate, geroase, unde ținându-i mai mult cu foamea, decât cu năncarea, și în neurătenia păduchelițelor mai mult decât în curățenie, luceau viața mai amară decât moartea. — Toate gazetele din lume au fost pline cu știri despre grozăviile prizonierii religioase din Rusia sovietică. Și azi nu au încetat pornirile aceste urioase. Numai în anul 1935 au fost închise 14.000 de biserici, case de rugăciuni și sinagogi. Au fost osândiți la moarte ori la pierderea libertății 3687 preoți, din cei cari mai rămăseseră în viață după urgiile de până acuma. În Moscova a fost dărâmată renumita biserică a „Sfintei Fecioare din Oazan“, precum și catedralele din Odessa, Petropavlosk și Mestyanski. Din cele 1625 biserici ortodoxe ale Moscovei au mai rămas abia 90; catolice 2 din 5; reformate 1 din 3. — Numărul preoților dela 11000 a fost redus la 2000, — și locul celor morți nu e voie să fie și alții.

Dacă persecuția furioasă ar fi rămas numai între hotarele Republicii Sovietice, lumea nu ar fi rămas prea turbulată, căci în marea împărăție a țărilor noi odată nu a fost deplină pace și liniște. Dar un punct al mișcării bolșevice este și *propaganda*, adică răspândirea în toată lumea a crezului bolșevic. Crezul bolșevic pretutindeni se începe cu propovăduirea de ură contra așezămintelor creștine: biserici, preoți, învățătura religioasă a copiilor. Când aceste se șterg, cealaltă urmează mai târziu, până ce oamenii se trezesc prinși într'un laț, din care nu mai au scăpare totul se prăbușește.

Așa a pățit *Mexico* din America Centrală. Așa pățește în zilele noastre Spania.

— Ce se va alege din bolșevismul rusesc?

— Nu știm!

— Cu cât sunt mai fericiți Rușii de sub stăpânirea sovietelor, decât sub fostele stăpâniri țariste?

— Iarăș nu știm! Oamenii, cari scapă de pe acolo, ne spun că stările din Bolșevicia nici decât nu seamănă a stări din rai.

Despre stările din *Mexico* și din Spania știm atâta, că să ne ferească Dumnezeu!

*

Dela bolșevici să trecem la naționaliști; dela Rusia la Germania.

În Germania iarăș s'a pornit o furie nebună contra religiei creștine, mai ales catolice, sub cuvânt că legea creștină nu e destul de „națională“.

Când Dumnezeu vrea să ne bată, ne ia mai întâiu mintea.

Dacă toate semințiile și popoarele sunt lăsate pe pământ din voia și înțelepciunea lui Dumnezeu, cum ne putem sfătoși noi oamenii, că numai Germanul, Englezul, Francezul, Ungurul, Sârbul, Românul etc. etc. au drept la bunul Dumnezeu și la mântuirea sufletului, iar alte seminții și popoare să nu aibă nici un drept?

Și cum putem noi mesteca mântuirea sufletului omenească, *nemuritor*, va să zică trăind și după moartea noastră trupească, cu vicia națională, ce o avem numai în scurta viață de pe pământ?

Iată marile rătăcirii păgâne, contra cărora s'a ridicat în zilele noastre și S. S. Papa dela Roma, cu trei epistole de învățătură (enciclice), prin cari osândește comunismul din Rusia, naționalismul păgân din Germania și stările triste din *Mexico*.

Milităria nu-i glumă. Consiliul de război din Cluj a judecat în zilele trecute pe soldatul Arghir Fecior la 2 luni închisoare, fiindcă în timp ce făcea de santinelă a adormit în post.

Increstări

Iertarea creștinească. În ziua de 8 Aprilie Sf. Sa Păr. Canonic *Ion Agărbiceanu* a ținut la Cluj o conferință religioasă, vorbind despre iertare, așa cum este ea cuprinsă în sfânta noastră lege creștinească și pusă în lumină, cu graiul și cu fapta, de însuși Mântuitorul Isus, care a dat în această privință cele mai strălucite pilde. O lume foarte aleasă, în frunte cu Prea Sf. Sa Episcopul Dr. Iuliu Hossu, a ascultat cu multă luare aminte temeinicele învățături.

*

Pregătiri sufletești pentru Sf. Înviere. Tot din Cluj ne vine o altă veste foarte îmbucurătoare și anume: în zilele de 7—10 Aprilie tineretul universitar din acel mare oraș a avut prilejul să ia parte la *Exercițiile spirituale* pe cari le-a menit și le-a ținut anume pentru dânzii Păr. *Ion Gârleanu* dela Oradea-Mare, în vederea sfintelor sărbători ale Învierii care se apropie. Tinerii, și băieți și fete, au putut asculta în fiecare zi câte-o predică, ispitindu-și apoi sufletele, dacă sunt într'adevăr creștini și trăesc oare creștinește? La urmă au început să se spovedească și cuminece, precum cer poruncile bisericii, Ziarul „Patria“ din Cluj scrie că universitarii noștri au și luat parte cu multă râvnă și pietate la acestea creștinești deprinderi cari prin sate au nume de *mîstuni*.

*

Exerciții spirituale la școlile de fete din Blaj. S'au ținut între 8—11 Aprilie cu câte 2—4 predici la zi și cu ascultarea Sf. Liturghii a „Înaintesfințitelor“, precum și a paraclisului Preacuratei. Predicator a fost păr. *Dumitru Neda*, profesor la Academia Teologică. Sâmbătă în 10 Aprilie, după masă, fetițele s'au spovedit, iar Duminecă s'au cuminecat, în frunte cu profesoarele lor.

*

Fapta vorbește. În Belgradul sârbesc a murit de curând un bancher despre care toată lumea știa acolo, că a fost francmason (necredincios deghizat). Ori, pe pat el a chemat un preot catolic să-l spovedească și cuminece și în testament a lăsat cu limbă de moarte, să fie prohodit de preoți și îngropat creștinește! Dorința i-s'a împlinit întocmai, spre cea mai mare scârbă a foștilor săi confrăți francmasoni cari îl credeau „al lor“, adică al pierzării. La noi în țară încă a fost desființată de curând, prin orânduiri de stat, francmasoneria. Să vedem câți din cei lepădați de satana (vorba molitvelnicului), vor cere slujbe creștinești în casa lor.

*

Anticriștii. Arhiepiscopul englez Hirsley vorbind de curând despre *comunism* a spus următoarele: „Un păgânism mai crâncen decât acela împotriva căruia a avut de luptat biserica, ne amenință astăzi. Noi trebuie să facem față într'o luptă pe viață și pe moarte ce se dă între creștinătate și anticriști. Orice creștin catolic care a cetit înțeleapta și limpedea înfruntare făcută comunismului în cea mai nouă scrisoare papală, nu poate să mai stea o clipă în cumpană asupra țintei ce trebuie să ia.“

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Al șaselea cuvânt de pe cruce al lui Isus

Iară dacă a luat Isus oțetul,
a zis: „sfârșitu-s'a”. (Ioan 19, 13).

Cu câtă durere și cu câtă amărăciune va fi rostit Isus cuvântul: „Sfârșitu-s'a”. Sfârșitu-s'a adică jertfa aceea mare a celui ce s'a coborât din ceruri și om s'a făcut pentru noi. Sfârșitu-s'a suferința aceluia care 30 de ani a trăit pe pământ, ca ori care alt pământean, în trudă și necaz, în griji și suferințe, și mai ales în mare sărăcie, numai ca să ne răscumpere din robia diavolului. Sfârșitu-s'au și cei trei ani de continuă grijă pentru alții, de vindecare a tuturor bolnavilor, orbilor, schiopilor, ciungilor, leproșilor și îndrăciților. Sfârșitu-s'a și numărul aceluia pe cari i-a înviat din morți. Sfârșitu-s'a tot chinul și amarul, toată sărăcia și lipsurile, toată foamea și setea, toată batjocura pe care a suferit-o pentru noi. Sfârșitu-s'a până și chinul de pe cruce cu toată durerea și amarul lui îngrozitor. Mai o minută două încă și Fiul Omului se desparte de trupul cel muritor, se coboară cu sufletul în iad, ca să deslege legăturile celor ferecați și astfel să-și termine menirea de Mesia.

1. Al șaselea cuvânt de pe cruce al lui Isus ne arată așadar rezultatul muncii și luptei lui Isus.

Cât a lucrat, cât a muncit, acest om! A muncit ca ucenic și pe urmă ca țesător. I-a ajutat tatălui său crescător, n'o putea însă lăsa nici pe maică-sa, așa că

cei treizeci de ani de viață ai lui au fost ani de grea muncă, ani de jertfă și de multă trudă. Iar când a început a se apropia timpul răscumpărării neamului omenesc, plecat-a în pustie, ajunat-a, lăsatu-s'a ispitit de diavolul, iar apoi alesu-și-a 12 tovarăși de muncă, și încă dintre cei mai săraci oameni ai țării. Și apoi început-a »a face și a învăța«. Iar sub »a face« el a înțeles munca aceea istovitoare de apostol pe care nimenea altul n'a mai făcut-o. Așa că chiar și atunci, când era istovit de puteri, când nu mai era în stare nici să stea pe picioare, el n'a respins pe nimenea, ci încă i-a înfruntat pe învățăceii cari nu lăsau pe femei să-și aducă copiii spre binecuvântare, zicând: »Lăsați să vină copiii la mine că unora ca acestora este împărăția cerurilor«. Și asta așa a mers până în sfârșit, chiar și pe cruce învățându-i pe oameni să ierte greșelile celorlalți și să-și iubească părinții resp. copiii.

Și ce ispravă a făcut prin munca sa aceasta! Răscumpăratu-ne-a pe noi din blăstămii legii cu scump sângele său, pe cruce fiind răstignit și cu sulița impus, nemurire a izvorât oamenilor. Prin păcatul lui Adam meniți eram peririi, iadul era lăcașul nostru de veci și tovarășii noștri de suferință diavolii. Cufundați eram întru întunerecul cel mai din afară, unde este plâns și scrâșnirea dinților. Iară aici pe pământ asămănatu-ne-am unei corăbii fără busolă care este aruncată de valurile turbate ale mării dintr'o parte într'alta și dintr'o primejdie în altă primejdie. De aceea viața aceea destrăbălată, de care se îngrozeau până și filozofii Grecilor și Romanilor. De aceea dorința aceea continuă după Răscumpărător, după Mântuitor și Izbăvitor.

Și când, părăsit de toți, afară de Maică-sa, de învățăcelul cel iubit și de câteva femei, înconjurat de mulțimea ce-și bătea joc de el, văzutu-și-a opera sfârșită

și menirea sa pe pământ terminată. Tit-a acel cuvânt răscumpărător de suferințe și de dureri: »sfârșitu-s'a«. Sfârșitul este răscumpărat, iadul s'a robit, s'a chemat, blăstămii s'a pierdut, și slobozit și noi am înviat.

II. Al șaselea cuvânt de pe cruce al lui Isus ne împintenește în fața pe noi la aceeaș muncă și aceeaș luptă.

Opera dumnezească a răscumpărării s'a terminat, iadul este biruit, diavolul mai are puterea de mai înainte, porțile raiului sunt deschise, însă numai pentru aceia cari conlucra la mântuirea lor. Melia e pusă, dar noi trebuie să zicem ea; mâna ajutătoare ne este totdeauna noi trebuie s'o apucăm.

1. Trebuie să muncim și să luptăm și noi, dacă voim să învingem cu Dumnezeu.

Nu e de ajuns să zicem: »Doamne, Doamne« și apoi să așteptăm să ni-se deschidă porțile raiului. Creștinului să nu fie o amărâță și o păsare, ci să fie o muncă continuă întru trivă ispitelor și a uneltirilor diavolului. Căci doară »acuma ca niște albine nevăzute mă încunjură urătorii de Dumnezeu și pierzătorii diavoli, ca niște șerpi mănăcătoare de carne, ca niște papădătoare, ca niște vulpi viclene, și ca niște toare de sânge împrejurul meu«. Oe e drept Mântuitorul făgăduiește răstignirea cerurilor aceluia cari cred, și spune însă de altă parte că »credința fără fapte moartă este«.

2. Cum să muncim însă și să luptăm alături de Hristos?

O scurtă pildă vă va da nădejde în îndrumările de lipsă. Un misionar de țară și-a zidit o frumoasă bisericuță și a pus în camera sa o cruce mare cu Isus răstignit pe ea în mărime naturală.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Ispășire de păcate...

Când Alexă Vătavu a ieșit dela crăpmă și a plecat spre casă, picioarele par'că nu mai erau ale lui. I-se împleteau meru și cu toate că el n'ar fi vrut, dar îl duceau când pe o margine, când pe alta a drumului. Însă nu se da. Se ținea tare. Și, ea să arete că nu e chiar așa de beat cum se vede, a început să cânte. Ei, dar și limba — bat-o posna —, nu se putea învărti cum trebuie în gură.

A ajuns eu mare greu acasă. Intră și se uită chiorăș la nevastă și la copii. Aceștia, strănși într'un colț, sfârșitești, cu fața galbenă de foame și suferință, încep a tremura. Toți tac. Dar lui Alexă nici tăcerea nu-i place.

— Ce stai acolo, tu muiere, și nu zici nimica? Ori vrei să te rog ca pe-o grofonia să-ți deschizi gura?

— Păi, ce să zic, bărbate? Ași zice eu multe, dar mai bine tac.

— Ce-ai zice? Să te-aud, acum ni, ce vrei să zici, că dacă nu te tai!

— Alexă dragă, — femeia îi ia cu buna, — hai mai bine mănâncă ceva că-i fi flămând, lasă că vom mai vorbi noi după aceea.

Dar țandăra i-a sărit și Alexă, dormic de stădă, se apropie de ea. Suduie una și apoi o lovește.

Biata femeie plânge înocet, își cuprinde copilașii și-apoi făcându-și o sfântă cruce, zice: „Doamne, Doamne, iartă-mă dacă Te-am greșit, dar ajută-mă“.

De mulți ani trage biata femeie chinul și năcazul. Căci Alexă așa a fost din tinerețele lui. Ulicariț, bășiv de frunte, bătaș, de i-a mers vestea și'n satele vecine. Era groaza satului. Fost-a purtat de jandarmi, pedepsit, dar tot el a rămas. Când îi venise vremea să se așeze și el ca toți feciorii, înzadar a căutat vre-o fată din sat. Nici una n'a vrut să-l ia. Așa a pățit și'n câteva sate din vecini.

Intr'un târziu, a aflat și el în al treilea sat o fată orfană, săracă, pe care o crescuse niște neamuri. Așeză, dornici să se vadă scăpați de ea, s'au bucurat când a venit Alexă în pețite. Și, din două vorbe, a fost gata toameala.

Așa a ajuns Irina nevasta lui. După purtarea ei cinstită din fetie, după inima ei bună, după sufletul ei creștinesc, ar fi fost vrednică de alt bărbat. Dar fără tată, fără mamă, ce putea, să facă?

O vreme a fost pace'n casă. Dar apoi Alexă și-a luat iarăși năravurile. Intr'o seară, când a venit beat dela crăpmă, i-a dat — așa din senin — cea dintâi palmă. Biata femeie s'a uitat lung la el, cu ochii plini de lacrimi, dar n'a zis nimica. Credea că e o greșală! Urmat-au apoi alte palme și bătăi cu ciomagul, înscăt numai oasele sârmanei Irina știau spune ce suferea.

O mângâiere totuși a avut. Că bunul Dum-

nezeu i-a dăruit 3 copilași. Avea măcar răși de suferință.

În lucru, în plâns și rugăciune în vremea. Și până ce Alexă era în crăpmă lucra din zori și până'n noapte, ca să ce trebuie pentru copilași. Seara se așeză în genunchi înaintea singurei icoane de casă, în jurul ei copilașii și se ruga.

Alexă tot bea înainte, fără să știe ceva. Dar totuși, de un om avea grijă preotul satului. Pentrucă acesta muncă jenea. Alexă îl și încunjura unde mergea.

Intr'o duminică spre amiază, Alexă dela crăpmă. Când a ajuns la cotitură, se trezește față'n față? Cu părinții chiar atunci ieșise dela biserică.

— Ei, ce mai faci Alexă. — îl așeză părintele, nu te-am văzut de mult.

— Păi, mai fac și eu, când bine, când Domnule părinte, — răspunde Alexă în treacă.

— Mai stai, Alexă, de vorbă, că și spun ceva.

Iarăși începe cu ale lui, gândindu-se dar stă că n'are ce face.

— Uite, Alexă dragă — începe părintele — te-ași întreba ceva. Pe cine ești de nu dai de loc la biserică? Pe cine ești după cât știu eu, biserică nu ți-a dat un rău. Și-apoi vezi, frate Alexă, în ce nu câștigi decât bine și haruri cerești ești om sănătos și cuminte, pentrucă de harurile lui Dumnezeu?

— Nu prea am vreme, părinte.

avea de gând s'o așeze deasupra altaru-lui. Venise tocmai la el un domn indian, care era primarul orașului învecinat. Acesta, îndatăce intra-se în cameră, rămase uimit de frumuseța crucii celei mari, păși mai aproape, examinează toate urmele bă-tăilor, toate ranele, toate vânătăile celui de pe cruce. Misionarul băgă numai decât de seamă, cu cât de mare atențiune examina păgânul ranele Domnului, și pe urmă zise: »Știi D-Ta, ce înseamnă toate acestea?»

— »Nu«, răspunse primarul. »Ți-le voi explica eu numai decât«, și începu a-i arăta cauza acestor suferințe precum și rezultatul lor. Și atunci primarul îi zise: »Părinte, de mult te tot ascultă, când eu, când soția mea, când copiii mei. Și tuturor mult ne-au plăcut cele spuse de St. Ta. Nici când n'ai grăit însă atât de frumos ca astăzi. Să știi că nea-i câștigat și că ne vom face creștini cu toții«.

a) *Privește și tu la Isus și muncește pentru mântuirea ta!*

Privește la trupul chinuit și plin de sânge al Mântuitorului! Tu l-ai răstignit pe cruce resp. păcatele sale. Tu, tu, prin necumpătul în mâncare și beutură, prin păcatele necurăției, prin lenea și nepăsarea ta. Înfrâneză-ți trupul tău prin post și prin rugăciune, și cu cât vezi că este mai ticălos, cu atât postește, ajună și te roagă mai mult, iar atunci vei putea să spui și tu, la sfârșitul vieții tale: »sfârșitu-s'a«.

Privește la corpul Mântuitorului! Cum curge sângele din ranele spinilor, de i-se umplu ochii și gura de sânge. Și tu totuși te mai gândești la mânie și ură, la răutate și la răzbunare? Ți-ai uitat de învățătura Sripturii: »Mâniati-vă și să nu greșiți; soarele să nu apună pe mânia voastră« (Efeseni 4, 26). Și totuși nu te poți reține? Ia deschide Sf. Scriptură la Matei 11, 29 și citește: »Luați jugul meu peste voi și vă învățați dela mine, căci blând sunt și smerit cu inima, și veți

afla odihnă sufletelor voastre«. Cel puțin acuma, văzându-l pe lemnul crucii, ascultă-l și tu, și atunci și tu-ți vei putea pleca capul tău, înainte de a-ți da sufletul, și vei putea zice cu toată ușurarea: »Sfârșitu-s'a«.

Privește-i rana dela coaste! Nu vezi cum se prelinge din ea sângele și apa? Poate acest sânge să fie mai făcător de minuni decât cel din ranele cuielelor și al ghimpilor și să-ți tămăduiască și ție inima cea bolnavă, să te spele de întinăciunea ispitelor și a păcatelor și, după ce te vei fi curățit deplin, să te îndrituiască și pe tine a glăsui deodată cu Isus acel »sfârșitu-s'a« mântuirea mea.

b) *Privește și tu la Isus cel răstignit și muncește pentru alții, adevărat pentru mărirea lui Dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor celor răscumpărate.*

Ori nu vezi, câți creștini sunt cari par'că nici n'ar fi creștini, atât de puțin cunosc cuvintele adevărului? Oare tu n'ar trebui să-i ajuți la cunoașterea vieții lui Isus, la cunoașterea credinței noastre, la cunoașterea moralei lui Hristos? Iar aceasta numai prin răspândirea ziarelor, revistelor și cărților noastre creștinești o poți face. Inscribe-te între membrii »Agru«-lui și lucrează conform dorinței Sfântului Părinte dela Roma pentru răspândirea împărăției lui Hristos, ca să poți și tu rosti după o muncă cinstită și continuă acel: »Sfârșitu-s'a«.

Cruciații din evul mediu cât aveau de luptat pânăce ajungeau pe jos în fața Ierusalimului ca să cucerească locurile sfinte, să le scoată de sub stăpânirea păgânurilor și să le vadă sub stăpânirea crucii! Câtă oboseală, câți bani, câtă jertfă au trebuit ei să depună pentru aceasta! Câți inși și-au dat sănătatea și viața pentru acest ideal! Și tu te tragi înapoi dela o jertfă atât de mică pe care ți-o cere Mântuitorul când îți poruncește să iubești pe

deaproapele tău ca pe tine însuși? Nu vezi, cum se ajută evreii și bolșevicii unii pe alții? Oitsem de curând că în tabăra armatelor roșii din Spania sunt cu mult mai mulți din toate neamurile pă-mântului, decât în tabăra naționaliștilor. Semn că cei răi mai bine să ajutoreze unii pe alții decât cei buni. Dacă o vezi aceasta, pentruce nu dai tu pildă de înfrățire și de dragoste creștinească? Altfel nu crede că vei putea zice cu drept cuvânt la sfârșitul patimelor tale: »Sfârșitu-s'a«.

Astfel înțelege deci, iubite creștine, al șaselea cuvânt de pe cruce al lui Isus și te îndeamnă și tu la muncă creștinească. Mai ales însă muncește mult pentru mântuirea ta și a deaproapelui tău prin răspândirea presei creștine, și o să vezi la sfârșitul vieții după o muncă istovitoare și continuă că și tu ai ajuns la un rezultat, la o izbândă oarecare, așa că-ți vei putea găta și tu viața cu acel: »sfârșitu-s'a«.

Părintele Iuliu

Știri triste dela frații din Banatul sârbeșc. Foata „Nădejdea“ care se tipărește la Vârșeț în Jugoslavia aduce vești foarte înfrământătoare dela frații noștri de sânge, ajunși sub stăpânire sârbească. Tineretul se căsătorește la 14—15 ani (căsătorii la salcă, zise și de probă), boalele rușinoase bântuie cumplit, ca și păcatele tinereții. Tot mai numeroase sunt casele românești cu nume rău, unde tinerii, băieți și fete, alunecă fără rușine în abisurile stricăciunii. Ba și mai rău: copiii de școală umblă beți și se duc chiar la școală cu capetele pline! — Iar cauzele atâtor răutăți, gazeta românească dela Vârșeț nu le spune. Ele nu sunt greu de ghicit: oamenii au prea multă bogăție acolo, trăiesc prea ușor, prea cu bucluc și bisericile sunt numai paradă! Lipsește credința. Oamenii s'au întors dela Hristos și merg spre perire. Își bate cineva capul cu păgânătățile înșirate de „Nădejdea“?

— Nu-i vremea la mijloc, Alexă, ci prietenii și crâșma. Odată și odată vei vrea să vii, dar să nu fie prea târziu.

— Voiu mai veni, părinte, și eu.

— Bine-i face Alexă. Vezi, eu mă uit mereu să te văd și așa mă doare inima când nu te zăresc printre cei din biserică. Fă mi și mie o bucurie și vină și tu la o sfântă rugăciune. De stricat nu ți-o strică.

Alexă pleacă mai departe, dar un gând nu-i dă pace. Pentruce îl roagă părintele să meargă la biserică? Are ceva folos de-acolo? Și tot gândindu-se, ajunge acasă.

— Tu Irină, îi zice nevastă, ce zici tu, popa ăsta ce om e?

— Om bun, Alexă, om bun și de omenie, eu așa îl cunosc.

— Că vezi tu, zice Alexă, tare m'o rugat să mă duc la biserică. Zice că-l doare inima dacă nu mă duc.

— Drept are. Te-ai mai putea duce și tu, baremi din când în când. Să zici și tu câte un Tatăl nostru, poate atunci s'ar schimba și soarta noastră.

— Știi ce, femeie, dumineca ce vine mă duc la biserică.

— Numai să nu uiți până atunci, Alexă. A trecut o săptămână. Alexă a fost iarăși mai rău la crâșmă decât la lucru. Dar de biserică n'a uitat. Ori cât de beat era, spunea mereu:

— „Mulțumesc, pe duminecă mă duc și eu la biserică. Vreau să mă vadă popa și să nu-mi mai doară inima“.

Duminecă dimineața la trasul întâi, Alexă dormea dus. Încă nu-i ieșise din cap beția de sâmbătă seara. Irina nu știa ce să facă: să-l trezească ori să-i dea pace? Dacă-l lasă, doarme mai departe și la biserică nu merge. Dacă îl trezește, poate s'o bată, dar poate să meargă și la biserică. Ei, tot atâta, mai bine rabdă vre-o palmă, dar tot îl trezește. Il clătește odată, de două ori apoi îl strigă:

— Alexă, scoală că a tras la biserică.

— Ce zici?

Și Alexă își ridică greoi capul din pat.

— A tras la biserică. Scoală și te gată, să nu întârzi.

— Că bine zici, tu Irină! — Și după ce se freacă la ochi, se întinde și se coboară. Mă dus, să nu-l doară inima pe popa.

Se îmbracă și iată-l gătit frumos de biserică. Cum n'a mai fost de ani de zile.

Într'n biserică cu capul plecat, sărută crucea și se așază deoparte, la margine. Iatr'un târziu ridică ochii și se uită mirat în jur. Uite ce icoane, ce prapori frumoși, cum n'a mai văzut înainte. Dar copiii de școală, ce frumos cântă. Își întoarce ochii către ei. Iată și Petrică al lui facă cântă...!

Un simțământ duios, nesunoscut îl cuprinde. Ceva par'că i se mișcă în piept și-l face de suflă mai dez. Și când aude pe Petrică zicând „Tatăl nostru“ în local cantonului, ochii i-se umplu de lacrimi. O, demult n'au mai plâns ochii lui.

Părintele începe predica. Vorbește despre cele două drumuri: unul larg, cu plăceri, dar

duce la iad; altul strâmt, cu năcazuri, dar duce la fericiere. Alexă cu capul în piept ascultă. Nu și-a ridicat capul de rușine, dar pentru aceea nu cred să mai fi fost în biserică încă unul, care să asculte pe zăritele cu mai mare sete.

Toți s'au ridicat de plecare, numai Alexă mai stă dus pe gânduri. Buzele îi rostesc încet cuvintele din urmă ale preotului: „Întoarce-ți-vă, să nu fiți prea târziu...“ Se scoală și el și pleacă. Acasă intră tăcut și mâncă, apoi se așază pe lăcioară. Și iarăși șoptește: „Să nu fiți prea târziu...!“

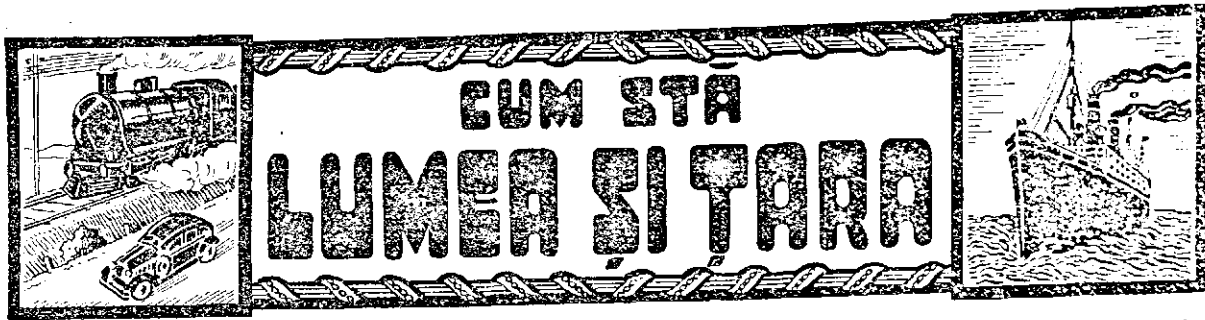
Gândul acesta nu-i dă pace. Mersu, mereu îi vine în minte. Și par'că un nod i-se urecă în gât, iar pe piept simțete o apăsare grea. Din când în când oftează și răsuflă grea. Apoi deodată se ridică și zice:

— Tu Irină, mai pot să mă fac și eu om de omenie? Ce gândești tu, oare nu-i prea târziu?

— O, Alexă dragă, nu-i prea târziu. Buzul Dumnezului ajută, numai tu să vrei.

Și în ziua aceea Alexă n'a mai mers la crâșmă și nici în cele următoare. O săptămână închisată s'a ținut bine. N'a beut. De câte ori îl ispita dorul crâșmei, zicea tare: „Nu, nu vreau să fiu prea târziu!“

Dumineca următoare a ieșit în mijlocul satului, la sfat. Niște prieteni făcuseră un târg și acuma era la adămas. L-au îmbiat și pe el. La început s'a codit, dar apoi, ea să nu facă suărare, a gustat și el un pahar. Și încă

Principele Nicolae având să aleagă între soție și rangurile înalte

Mari întâmplări au avut loc săptămâna trecută în familia noastră regală. Un consiliu de coroană s'a ținut vineri seara, în 9 Aprilie, despre care s'a dat următorul comunicat:

Majestatea Sa Regele sesizat, de raportul Consiliului de miniștri, a convocat la Palatul Regal în ziua de 9 Aprilie ora 20 un Consiliu de Coroană care a avut loc cu participarea președintelui Consiliului de miniștri, a membrilor guvernului și a dlor: mareșal Averescu, Alexandru Valda-Voevod, Nicolae Iorga, mareșal Prezan, C. Argetoianu, Octavian Goga, Ion Mihalache, Grigore Iulian, I. C. Brătlanu, Grigore Filipescu și Gh. Brătlanu.

Consiliul de Coroană a luat în cercetare raportul consiliului de miniștri către M. S. Regele privitor la clarificarea situației A. S. R. Principei Nicolae.

În urma deliberărilor ce au avut loc și luând act de delegația categorică făcută de A. S. R. Principele Nicolae în ultimele scrisori din 9 Aprilie trimise M. S. Regelui și președintelui Consiliului, prin care s'ar afirma hotărârea neștrămutată de a nu renunța la căsătoria sa, Consiliul a avizat că este cazul să se aplice articolul 13 din Legea pentru actele civile ale membrilor Familiei Domnitoare.

Prin această aplicare A. S. R. Principele Nicolae încetează de drept de a mai face parte din Familia Domnitoare, își pierde toate

drepturile și prerogativele legate de această calitate. Consiliul a hotărât în același timp publicarea raportului Consiliului de miniștri către M. S. Regele.

Această situație nu poate avea azi decât două soluții, pe care oricât mi ar fi de greu trebuie să le precizez.

S'au Alteța Voastră Regală va hotărî să renunțe la legalizarea unui punct pe care Majestatea Sa Regele și toate guvernele au refuzat să-l considere valabil și atunci se vor putea înlătura toate neajunsurile unor raporturi neclare; sau Alteța Voastră Regală voiește să persevereze în echivocul în care trăește azi, dar atunci renunță la toate drepturile și prerogativele pe cari i-le confera calitatea de membru al Casei Domnitoare.

Alteța Regală,

Nu cu inima ușoară scriu aceste rânduri.

Socotesc însă că ași călca jurământul ce am făcut de a-mi sluji cu credință Regele și țara, dacă nu a-și preîntâmpla consecințele unei situații a cărui prelungire o consider ca primejdioasă și pentru Coroană și pentru țară.

Inchelnd, îmi îngădui să îndrept în numele guvernului și a țării un apel către sufletul Alteței Voastre Regale, rugându-O ca în ceasul în care va binevoi a-mi răspunde și a lua o hotărâre să asculte nu numai de glasul celor ce sunt trecătoare ci și de poruncile cari li vor

arăta drumul pe care trebuie să meargă și
toria care trebuie să o îndeplinească.

Sunt și rămân al Alteței Voastre
Regale cu cel mai respectuos
devotament

ss. Gheorghe Tătărescu

Demersul acesta nu a avut rezultat
așteptat.

În loc de a răspunde guvernului
declarații preciză, Alteța Sa Regală Prinț
Nicolae a răspuns cu o declarație echivocă.
De vreme ce demersurile ulterioare, directe
indirecte, făcute stăruitor nu au putut
decât sau răspunsuri evazive, sau răspunsuri
negative.

Ultimul demers al guvernului a fost
în ziua de 8 Aprilie prin hotărârea
Consiliu de miniștri, care intrerupându-și
baterile, a desemnat o delegație compusă
președintele consiliului Gheorghe Tătărescu,
miniștrii Ion Incoț, dr. C. Anghelescu,
sille Sassu și dr. Costinescu, având misiune
de a face un suprem apel la simțul de
pondere, la patriotismul Alteței Sale
Principele Nicolae.

Soluțiile acestei delegații nu au
fost însă tot atât de zadarnice ca și cele care
precedat.

Din răspunsul primit, ca și din toate
lelalte răspunsuri scrise, sau orale ale
Sale Regale se desprinde clar numai
Sa de a persevera în această căsătorie
care nici un om de răspundere din țară
nu o poate nici aproba și cu atât
puțin accepta.

Nădejdea Majestății Voastre de a
cu ajutorul timpului actul de renunțare
nitivă, se găsește astfel azi înșelată, iar
măritele situații ce s'a creat sporesc
din zi în zi mai dăunătoare pentru
Coroană și pentru liniștea țării.

Așa fiind, guvernul socotește de
torie să supună înaltel hotărâri a
Voastre întreaga situație și să o roage
respectuos să aplice sancțiunile prescrie

unul. De zis n'a zis nimica, dar vinarsul a în-
seput să iure.

După încă două păhăre, apoi da niște
vorbe ce nu i-au eșut bine, o sudalmă grea
i-a scăpat din gură. Când s'a auzit ce-a spus,
a rămas el încremenit! S'a uitat apoi lung
înainte, a privit în jur la oamenii cari beau
și, cu capul înfierbântat de beutură, zise:
„Toates-nsănsă, pentru mine e prea
târziu...” Și de lângă pahar nu s'a sculat de-
cât noaptea târziu. Alexă tot Alexă a rămas!
Prea a slujit mult beuturii și n'a avut putere
să i-se împotrivescă.

Dar, n'a mânat-o mult așa. După câteva
luni, l-a cuprins o boală cumplită. Tot trupul
i-s'a umflat. Iei și colo i-au ieșit bube și rane
mari, cari îl chinuiau greu. Vai și iarăși vai.

La începutul boalei a mai blăstămat și a
mai sudnit, dar apoi s'a liniștit. Și-a dat seama
că aceste și așa nu-i puteau ajuta lui nimic.
Ba, dimpotrivă. Când îl mai lăseau durerile, sta
multă vreme dus pe gânduri, își purta ochii
în casă după Irina, care harnică și lucrătoare
se îngrijea de toate. Pe Alexă îl îngrijea foarte
bine. Mereu lângă el, mereu cu vorbă bună și
cu dragoste, par'că Alexă ar fi fost cel mai
iubit soț din lume.

Într-o dimineață, după o noapte plină de
dureri, Alexa chiamă pe Irina lângă pat și i
spune:

— Tu Irină, trimite un copil să cheme
pe Părintele, să m'ași spovedi și eu dacă o
vrea să vie.

— Trimit, Alexă dragă, și a veni bu-

curos, zice Irina și lacrimile încep u-i curge
șiroaie din ochi. Dumnezeu i-a ascultat rugă-
ciunile îndelungate și bărbatul ei vrea să se
întoarcă.

Nu peste mult sosește preotul. Când
intră cu Sf. Cuminecătură, Alexă se ridică cu
greu într'un cot și-și face o sfântă cruce.
Apoi zice:

— O, domnule Părinte, fă bine și mă
iartă că te-am trudit până la mine, dar dacă
se poate să mă mai ierte Dumnezeu, ași vrea
să mă spovedesc.

— Se poate, Alexă, că Dumnezeu e bun
și îndurat, și dacă ne întoarcem la el cu în-
credere și părere de rău, ne iartă și ne pri-
mește. Numai să-i slujim apoi numai lui.

— Așa vreau de-acuma și eu, domnule
Părinte. Odată am mai vrut să mă întorc, dar
am fost prea slab, prea mi-a fost dragă beu-
tura. Asuma însă bunul Dumnezeu mi-a trimis
suferința aceasta. E grea boala, dar și eu am
fost prea buias. Și-i mulțumesc bunului Dum-
nezeu că m'a atins baremi acuma, ca să-mi
pot ispăși păcatele. Că multe am pe suflet,
domnule Părinte. Câte sudalme, bătăi și beții
câte tâlhării și necurății...! Vai și iarăși vai!
Când îmi vin în minte, mă gândesc că oare
cum am putut fi atâta de nemernic. Ași vrea
să sufăr cât de mult, ca să mă poată primi
bunul Dumnezeu.

— Bine te gândești și bine zici Alexă,
Dumnezeu te-a încercat, dar el te va și
mângâia.

Apoi s'a mărturisit și cuminecat. A făcut

ceace n'a făcut de când s'a cununat. Și
mângâiat s'a simțit după aceea. A zis
„O, că n'am știut, ce bucurie și mângâie
face sf. împărțănie. Doamne, Doamne,
cuma fie voia Ta. Voi suferi mai bine
dicolo”.

A mai ținut boala lui Alexă multe
De câte ori îl îngăduiau durerile, era
în rugăciune. Se mărturisia și împărțea
Era blând la vorbă și prietenos cu toți
cu seamă cu Irina era foarte bun. N'ar
tămat-o cu'n singur cuvânt. Voia să tocm
ce a stricat în atâția ani.

Din pat însă nu s'a mai sculat. Tr
i-a fost prea slabit de patimi și de beutur
să mai poată lupta cu boala, și s'a dus
împăcat cu bunul Dumnezeu.

Biata Irina a rămas cu 3 copii. Ea
bună, credincioasă și harnică a rămas
departe. Și Dumnezeu i-a ajutat și ei. C
i-au prins aripi și țin casa în bună pace,
cultând de mama lor.

Pr. Cornel Paș

Moartă de două ori. În comuna
ferca din Dobrogea, o bătrână de 60 an
numele Ioana Damilov, a murit și a fost
zată pe catafalc. — Noaptea s'a trezit
dat jos. — Oamenii din priveghiu s'au
și au luat-o la fugă. Abia a doua zi au
zat să intre din nou în casă. Atunci află
femeie întinsă jos, și în adevăr moartă.

articolul 13 din Legea pentru actele civile ale membrilor Familiei Domaitoare.

*

După aceste hotăriri se scrie, că fostul principe Nicolae luându-și numele de Broșteanu, după moșia sa dela Broșteni, va părăsi țara și se va așeza pentru timp mai îndelungat în Italia.

Se pare, că în purtarea sa, fostul principe Nicolae a urmat exemplul lui Eduard, care mai bucuroasă a mulțămît de tron, decât să se despartă de doamna Simpson, pe care voia să o ia de soție.

Comorile adunate de Iagoda

Iagoda este fostul șef al poliției bolșevice din Rusia pe care, de curând, tovarășii lui comuniști l-au dat jos din slujbă și l-au închis, urmând să fie judecat. Deodată cu arestarea, la casa lui Iagoda s'au făcut cercetări (perchiziție), cari au dat roade uimitoare.

În pereții caselor fostului șef al siguranței sovietice s'au găsit grămezi întregi de diamante și alte pietrii prețioase, precum și 40,000 lire șterline (englezești), 60,000 dolari americani și 30,000 ieni japonezi, adevărate comori, cum poate nici în visteriile țărilor nu erau totdeauna. Jos în pivniți temutul polițist avea o mulțime de butoaie și sticle cu băuturi scumpe, între cari nu mai puțin ca 700 sticle de șampanie franceză (cel mai scump vin spumos).

Se crede că scumpeturile găsite în pereții caselor lui Iagoda au fost adunate de el și de oamenii lui dela Rușii bogați, împușcați prin pivnițele G. P. U.-lui (așa se numește poliția secretă comunistă), ca dușmani ai proletarilor (săracilor)..!

Acest Iagoda și comorile jăcmănite și adunate de el sunt o dovadă mai mult despre ceea ce fac și vreau comuniștii: *„Pier tu, ca să trăiesc și să mă lăfătesc eu!”* Ca ieri se îmbuibau în Rusia ofițerii Țarului, iar azi polițiștii lui Stalin. Sărăcimea, mușicii sdrențoși au fost și flămânzi și atunci, flămânzi și acum.

Bătăie între alegători la București

Sâmbătă, în săptămâna trecută, mai mulți cetățeni din București așteptau în fata judecătoriei de ocol din Str. Stirbey-Vodă, să-și poată lua în primire cărțile de alegători. Fiind de două partide, au început să se hărțuiască în vorbe, apoi să-și arunce înjurături și cuvinte slabe, iar la urmă să tragă unii într'alții cu revolverele. S'au schimbat astfel peste 50 de locuri, dintre cari un glonte a nimerit în picior pe un funcționar cu numele Lepădătescu. Poliția luând de veste a pus capăt bătăliei și a deschis o anchetă.

Că se mai sgârie alegătorii între ei, la prilejuri ca acestea, nu-i nici o mirare. De mirare e că prea ușor se găsește revolvere în buzunarele bătașilor!?

Bărbați de stat în străinătate

Gazetele dela București scriu că în ziua de 14 Aprilie d. Iuliu Maniu a plecat pentru mai mult timp în străinătate, oprindu-se la Berlin, apoi la Paris și la Londra. În același timp d. Dinu Brătianu, președintele partidului liberal, a plecat la Atena, în Grecia,

unde va rămânea până în preajma sărbătorilor, apoi va merge la băi (soalzi) în Franța și nu se întoarce până în Iunie.

Englezii au de furcă în India

Este știut că dintre toate popoarele Europei englezii au celea mai întinse colonii (proprietăți de țări străine) în toată lumea. Între acestea loc de frunte îl ocupă întinderile ce le stăpânesc în țara Hindușilor, zisă India.

Acolo stăpânesc ei multe bogății, dar le și plătesc cu griji multe, cu oameni, cu sânge. Mai ales pe la marginile de miazănoapte ale țării elefanților și tigrilor (acolo sunt celea mai multe animale de acest soi) răscoalele și hărțuierile nu se mai curmă.

Mai de curând soldații englezi au lupte grele cu fahirul Epi (un fel de vrăjitor), care ațâță pe Hindușii sălbateci în contra stăpânirii engleze și îi face acesteia multe zile amare. Soldații cari păzesc granițele engleze se trezesc împușcați pe neașteptate de gloanțe, cari plouă de pe stânci și de după copaci, de prin strămtori și huceaguri. Și mulți dintre englezi mor acolo prin pustietăți, mușcând nisipul aprins de soarele dogoritor al Indiei.

În zilele trecute răscoalați Fahirului au atacat un șireag întreg de automobile engleze blindate. În încăierare au căzut într-o singură zi 6 ofițeri britanici morți și 5 răniți. Soldați ar fi murit peste 20, iar răniți 40. Precum se vede fahirul Epi și oamenii săi nu glumesc de loc.

Englezii au trimis spre locurile principale oaste multă, oalăreți, infanterie, automobile îmbrăcate în oțel și chiar și aeroplane. Și toate acestea cazne, cheltuieli de oameni și mașini, din pricina unui golăreț de vrăjitor, care umblă ca o stafie, călare, pe deșelata, fără o cămașă pe trupul lui uscat..! Însă oică are o putere cumplită în ochii lui și și-a pus în gând să măture pe englezi din pământurile părinților săi.

Sărbătorirea d-lui Cuza

Duminecă, în 10 Aprilie, a fost sărbătorit dl. A. C. Cuza, din prilejul împlinirii de 80 ani a vieții. Sărbătoria s'a ținut în sala „Ateneului Român” din București, iar vorbiri au ținut patriahul Miron, metropolitul Bălan, episcopul Vartolomeu, profesorul Lupăș, doctorul Ilie Rădulescu, Stelian Popescu, Negură și alții. În scris l-au felicitat d. Iorga, Goga și Brătescu-Voinești.

Spre o înțelegere Italo-Română

În numărul nostru din urmă întrebam nedumeriți că oare de ce nu se face și un „Pact Italo-Român”, cum s'a încheiat „Pactul Italo-Iugoslav”? — Ei bine, după informațiile mai nouă, gazetele scriu că e pe cale de a se încheia și o înțelegere între Italia și România.

În Belgia și anume în capitala Bruxelles, s'au făcut Duminecă (18 crt.) alegeri parțiale între candidații de deputat van Zeeland (catolic) și Rex-istul

Degrelle (fascist). A reușit van Zeeland (276,816 voturi) față de Degrelle (69,342 voturi).

*

Bolșevicii se știu ajuta

Ou toată opreliștea de a trimite arme și munițiuni în Spania, bolșevicii le pachetează în lăzi, pe cari scriu: „Lapte concentrat” — și așa le dau drumul spre nenorocita Spanie. Zilele trecute se mai scria, că 7 vagoane sovietice, încărcate cu avioane, mitraliere și munițiuni, au trecut prin Bosfor spre Valencia, und se află guvernul spaniol.

*

Răsboiul din Spania

În zilele din urmă se pare că trupele guvernamentale primind multe și mari ajutoare din Rusia, au început lupte foarte aspre mai ales în jurul Madridului, pentru a-l despresura.

Guvernul are așa de mare încredere în reușita acestor lupte, încât de pe acuma face pregătiri să se mute îndărăpt la Madrid.

Pe frontul basc luptele au încetat. Totuși naționaliștii vor să ocupe Bilbao.

Pe frontul de miazăzi, avioanele guvernamentale au bombardat portul Malaga. Au aprins un vapor și 8 hidroplane.

Trecere la unire. Afiam din alte gazete că Preacucernicia Sa păr. Teodosie Bonteanu, fost stareț la Mănăstirea Cetățuia de lângă Iași, a trecut la unire cu biserica Romei și s'a așezat în sl. Mănăstire Bixad din jud. Satu-Mare.

Păr. Teodosie Bonteanu și-a făcut ucenicia de călugăr într-o mănăstire de pe muntele Athos, numit muntele sfânt, din Grecia. Venind acasă, ajunge starețul mănăstirii Cetățuia dela Iași. Aici Păr. Teodor Bonteanu muncește spre îndestulirea tuturor. De aceea ajunge nu peste mult arhimandrit, și în această înaltă calitate îl numesc preot la Paris și pe urmă la Baden-Baden (Germania).

Aici ajunge să cunoască catolicismul care începe să-i intre tot mai mult în suflet. Dornic de a se pregăti cât mai bine, pentru pasul pe care vrea să-l facă, intră în mănăstirea călugărilor benedictini din Maria-Laach (Germania), unde se deschide o nouă viață pentru el. De acolo se reîntoarce acasă și se hotărăște să treacă la biserica unită și să înceapă ucenicia de călugăr ca novit în mănăstirea călugărilor baziliteni dela Bixad.

Peste câteva luni păr. Bonteanu va depune voturile și-și va continua frumoasa activitate de până acuma, pe tărâm bisericesc, cu cuvântul și cu peana.

În ziarul „Opinia” dela Iași din 18 Martie 1937, păr. Bonteanu își ia rămas bun dela prietenii săi dela Iași, scriind între altele: „Voi conlucra cu toți oamenii de bine în vederea adevărat români și unirii bisericilor, ca bun creștin și adevărat român; și voi împăca — cred eu — pe toți prietenii și cunoscuții scumpi din Iași, cărora le trimit pe această cale salutul meu”. La sfârșitul articolului ziarul adaugă: „Aducem la cunoștința ieșenilor cazul de conștiință al Preacucernicului arhimandrit Teodosie Bonteanu, adăugând că ortodoxia a pierdut un membru de valoare”.

După ce ai citit această gazetă, dă-o s'o cetească și alții, ca să vadă și ei că „Unirea Poporului” este cea mai credincioasă prietenă a țăranilor noștri.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Din Blaj. Duminică în 11 Aprilie a vorbit la „Astra” d. Prof. Ștefan Manculea, sub-directorul liceului de băieți, „St. Vasile”, arătând cum profesori și ucenici ai școalelor din Blaj au trecut pe la începutul veacului al 19-lea în Moldova și Bucovina, ducând și acolo schimbată cea mântuitoare a simțământului și mândriei naționale, ca dascăli ai școalelor înființate de Mitropolia ca Veniamin și alți oameni de inimă, ca Gheorghe Asachi. Conferința foarte frumoasă a d-lui Manculea a fost ascultată cu multă plăcere de publicul numeros și școlari.

Vacanța de Paști, pentru toate școalele, va fi din 22 April până în 11 Mai, iar nu din 29, cum se răspândise vestea.

Două serbări școlare la Blaj. Duminică, 11 April, s'au ținut la Blaj două serbări școlare. Cea dintâi, la orele 5 după-amiază de către Școala de Aplicație de pe lângă Școala Normală de învățătoare din Blaj. Iar a doua la orele 6, după-amiază de către Societatea de Lectură „Mitropolit Vasile Suciu” a Liceului Comercial de băieți din Blaj. Serbarea Școlii de Aplicație au condus-o dna directoare Virginia Pula cu dozoarele învățătoare Petran și Cojocar, iar a Societății de Lectură dela Liceul Comercial dna profesoară Măteș Paulina și dnii profesori Nemeș Augustin și Florea Ioan. La amândouă serbările școlare, cari au succes foarte bine, a ținut să lea parte însuși Excelența Sa Mitropolitul Dr. Alexandru Nicolescu. Orchestra de muzicuțe, de sub conducerea dlui profesor Florea Ioan dela Liceul Comercial de băieți din Blaj, a fost ceva nou și ne mai auzit la Blaj.

Din negrija părinților. La Arad, un copilăș lăsat singur acasă, a fost găsit de părinți sbătându-se pe podele, în chinuri cumplite. Lângă copil era o sticlă răsturnată, pe fundul căreia se mai găseau picături de *sodă caustică* topită în apă (leșia cumplită cu care se face săpunul). Nenorocita mamă și-a ads aminte că sticla cu sodă rămăsese în ferestra de la spăiatul hainelor. Copilul o găsisse și bând, și-a ars gâttele și stomacul. Deși a fost dus la spital, el n'a mai putut fi mântuit, ci a murit în chinuri groaznice.

S'a prăbușit o mașină de sburat în America. O mașină de sburat americană, în care se aflau opt oameni, s'a prăbușit în prăpastiile munților din ținutul statului Arizona șase dintre oameni împreună cu mașina s'au prefăcut în scrum. Celalalți doi au murit și ei, dar trupurile nu le-au fost arse așa de rău ca ale tovarășilor lor.

Pășania ursarilor. În grădina Prefecturii din orașul Sf. Gheorghe erau mai de mulți ani doi urși, aduși de poli și crescuți acolo, de s'au îmblânzit. În zilele trecute s'au abătut prin oraș nește țigani ursari cari au văzut urșii cei blânzi dela Prefectură și i-au cerut să-i cumpere. În ceea din urmă târgul s'a făcut și urșii au fost luați de țigani și legați cu lanțuri, după obicei. Unul dintre urși însă, când a văzut că stăpânii cei noul vreau să-l scoată din grădina unde au crescut, a

prins a mârâi și a se trage îndărăt. Țiganii l-au silit cu clomagul. Dar în clipa următoare Moș-Martin s'a supărat rău, a luat lanțul în dinți și l-a făcut terclu într-o clipă, apoi a sărit asupra țiganului însoțitor și l-a înmulat oasele cumplite. Alți doi ursari țigani cari au sărit să-și apere tovarășul, au pășit-o la fel, încât s'au ales și ei cu șalele și cu coastele rupte. După această mică hărțuială ursul cel blând s'a întors frumușel la Prefectură, unde crescuse. Cei trei ursari au fost culeși de oameni de pe drum și duși la spital, să-și minte că nici urșii nu joacă bucuroși de musal!

Ciumă neagră 'n China. În China bântue de o vreme 'ncoace o boală grozavă căreia i-se spune în graiul poporului „ciumă cea neagră”. Ea seceră fără milă și fără aieș mil de vieți omenești. Numai în ținutul Tokio mor la zi peste o sută de chinezi.

Un foc ne mai pomenit în Manilla. În orașul Manilla, a izbucnit, în zilele trecute, un foc ne mai pomenit de mare. Au ars peste 6000 de case. De subit dărâmaturi s'a scos un singur om mort. Răniți sunt 19. Numărul celor, cari nu mai au unde să se adăpostească e de 20 de mii, iar prețul în bani a pabubelor e foarte mare.

O calfă de măsar din Praga, cu numele Lacowsky, mergând pe stradă, a găsit o poșetă (gentuță), pe care o fi pierdut-o ceva doamnă. — Calfă a predat poșeta la poliție. Aici s'au deschis și s'a aflat în ea nimicuri femești, o batistă și un libel despre o depunere la bancă de 4.500.000 coroane cehoslo-adece 22 milioane lei, după banii noștri.

Norocosul tinăr are drept la 50% după acești bani, adică 1.100.000, o sumă cu care se poate ajuta bine în viața asta lipsită și năcăjlită.

În bun ceas a umblat pe stradă! (Decumva nu se va clătina după acest noroc orb. Căci mulți oameni norocoși își perd cumpătul).

Viață lungă. Într-o comună din Ungaria a reposat nu de mult Iosif Reissmann, fost administrator (dregător) de moște, în vârstă de 106 ani. În Ianuar și-a serbat jubileul de 75 ani al căsătoriei cu soția sa, care e de 100 ani. Spunea, în viață, că niciodată nu a fost bolnav, nu a avut nevoie de doctori și farmacie. „Taina vieții lungi e cumpătarea și voia bună”, dupăcum credea el.

Înălțimea omului. S'au făcut observații și constatări că înălțimea omului scade dela poli spre ecuator. Oamenii cei mai înalți, dela 175 cm. în sus, se află în Aoglia și țările scandinave.

Germanii au cam 163 cm. Bușmanii și negrii din Africa abia 140—160 cm.

Nu e mirare, că pe timpul luptelor lui Iuliu Cesar din Galla, Aduatucii voinici nu și puteau stăpâni răsul la vederea soldaților romani, cari erau mici de statură, în asemănare cu ei.

Mici dar iscusți, adăugăm noi azi, și conduși de Cesar... În curând au simțit Aduatucii, cine erau Romanii!

Un lup turbat împușcat. Într-una din diminețile săptămânii trecute s'a ivit prin răștea pădurilor din preajma satului Costești din Vale, din jud. Dâmbovița, un lup, cu părul sbârilit și cu coada 'n vânt, alergând de parc'ar fi fost cuprins de furie nebuniei. El a venit până'n marginea satului și s'a repezit ca o ceată de 15 săteni, ce tocmai atunci, leșiseră la arătură. A fost alungat, cu sapele și cu parii, până ce și-a pierdut urma'n zăvoiu d-lui I. C. Visarion, de pe malurile râulețului Argeș. A-

colo, a fost văzut apoi, către amiază, de unul dintre feciorii d-lui I. C. Visarion, care dusese cu securea apă taie niște lemne. Acest îngrozit de înfășăreală a luat-o la fugă, într-un suflet, pân'acasă, unde a povestit întâmplarea. Fratele său mai mare, numit Garibaldi, a luat pușca din cui și revolverul și-a plecat în căutarea fiarel. Când a ajuns în zăvoiu, a vădit lupul, cum se îndrepta înspre un biet om. Stătea numai singur pe malul râului și a ieșit pașii ca să-l prindă în bătaia puștii. L-a așteptat și a tras două împușcături, dar lupul n'a murit și s'a întors la el, să-l sfășie. Tânărul Garibaldi n'a mai avut atunci vreme să tragă pușca, dar și-a scos revolverul și a tras două gloanțe'n lup până ce l-a lăsat întins, căt de lung, pe pământ. Din cercetările, cari s'a făcut, s'a aflat, că lupul acesta fusese tur-

Mort pe acoperișul unui vagon. Pe acoperișul unui vagon de clasa III de trenul personal București-Oradea s'a găsit în gara din Mediaș un om mort. El era îmbrăcat ca un țaran simplu și nu l-ai fi dat mai mult decât 33 până la 34 de ani. Avea la sine 97 lei. Din lipsă de scrisori nu s'a putut afla însă cine-i și de unde-i. La cap avea o rană puternică cecece a întărit bănuiala autorităților, că omul acesta și-a pricinuit singur moartea, urcându-se pe acoperișul vagonului ca să nu mai plătească bilet, în drum s'ar lovit cu capul de vreo bârnă a vre-unui p-

Automobilul săgeată. Un englez cu numele Freddie Dixon, mare priceput în construirea motoarelor și-a pus în gând, să facă un automobil, care să întrecă în viteză toate autobobilele de pân'acuma. Forma acestui automobil e aceea a unei săgeți. Dixon nădărduește să și-l vadă cât de curând gata, fiindcă s'a apucat de cu bună vreme construirea lui. Ințeala cu care va merge va fi de 560 kilometri pe oră.

Lumina la deget

Când ajunge lumina la deget, te arzi și o arunca în acea clipă, nu mai e de mare folos.

Românul spune despre omul care se hotărăște numai în clipa din urmă să facă ceva că l-a ajuns lumina la deget. Adică: niciodată nu se hotărăște de bună voie să lucreze, ci face numai silit de împrejurări, cari stau în treacă peste cap, ori au chiar trecut. Se face omul căruia l-a ajuns lumina la deget o aruncă nu se mai gândește unde, și-l ține cu fân.

Astfel și românul care se hotărăște la lucrare numai în clipa din urmă, silit de împrejurări, de obicei lucrează rău. El și-a pierdut capul, în silă ce a venit peste el, și nu mai dă seamă ce face. Poate s'o nimeresc bine, dar de cele mai multe ori, o brodește rău.

De obicei omul care lasă pentru cineva din urmă cecece are de făcut, e un om sărac de ceea mai multeori leneș, ori nechibzuit.

Lucrul omului, pentru că să poată fi început, continuat și sfârșit, trebuie mai degrabă să se facă înainte chibzuit. De aceea ne-a dat Dumnezeu înțelegere. Animalele cari n'au minte sunt conduse în alergarea lor pentru câștigarea hranei de un imbold lăuntric, care de obicei greșește. Omul nu are acest imbold. El trebuie să se gândească și să chibzuiească pentru că putea săvârși o bună și folositoare lucrare omenească.

Oamenii cari tot amână o hotărâre, o crare, și o lasă pe clipa din urmă, când ajung lumina la deget, nu mai are vreme să chibzuiască. Răstoarnă toată casa, dau cu

în baltă, încât se miră singuri de trăznăia ce s-a sădit din lucrul lor.

Omul cuminte chibzulește din vreme or ce lucrare. Fie că e vorba de lucrarea câmpului, de vinderea unei perechi de boi, de măritatul unei fete, de însuratul unui fecior, de ducerea unui copil la școlile dela oraș, el se sfătuiește cu sine și cu nevasta, cu rudeni, cu alți oameni cu scaun la cap, și știe dinainte ce va face când va veni vremea lucrării anumite.

De-aceia lucrarea lui, de obicei ajunge la bun sfârșit.

Cel ce așteaptă să-l ardă lumina la deget, de obicei le face toate pe dos. El e cunoscut ca un om neserios. Alții se feresc de el, nu vreau să aibă ceva de lucrat împreună, ceva de împărțit.

Ca și în slujbe de conducere, la primărie, de pildă, încercă toate lucrurile, fiindcă le face în clipa din urmă și fără chibzulală.

Sunt nu numai oameni, dar și popoare care așteaptă să le ardă lumina la deget pentru a face ceea ce trebuiau de mult să facă. De-o pildă: adună rezerve de bucate numai în anul de secetă, în loc să adune în cel roditor.

Își înarmează oștirea numai când a început războiul, în loc să-l fi procurat toate sculele de fișă din vreme de pace.

Ca și omul care lucrează numai când îl arde lumina la deget, și popoarele care lucrează numai în clipa din urmă ce ar fi trebuit să facă de mult, — o nimeresc prost. Pilde sunt destule. Chiar la noi, în marele războiu am avut una.

De-aceia să ne silim a face lucrul nostru la vremea lui, și nu strânși de împrejurări. Pentru că așa cum sunt singuraticii oameni dintr'o țară, e și țara și cârmulrea după chipul și asemănarea noastră.

Dela „Astra”

Animale din pământ

Râmele

Toată lumea cunoaște râmele. Sunt viermi lungi, roșcați ce trăiesc în pământ.

Se află în ori ce fel de pământ. Mai mult le place însă în pământul reavăn și humos.

În acest pământ râmele își sapă găuri adânci până la 2 metri. În fundul găurilor fac un fel de gogoloș, în care ierneză.

Corpul râmelor este format din multe inele. Pe fiecare inel au și câțiva perișori, îndreptați înapoi. Dacă prindem o râmă de capătul dinapoi și tragem cu degetele dealungul corpului, simțim perișorii asprii de pe corp.

Se mișcă lungindu-și și scuturându-și corpul cu ajutorul mușchilor pe cari îi are pe sub piele.

Sângele râmelor este roșu. În corp sângele umblă prin două țevi, una pe spate și alta pe foale. Amândouă sunt legate cu numeroase țevișoare, prin cari sângele trece în toate părțile corpului.

Aerul și-l ieau prin piele. Pentru aceasta totdeauna au pielea umedă. Dacă râma a ieșit afară din pământ și i-a uscat pielea, se prăpădește. Râmele ce au căzut în apă încă se prăpădesco, fiindcă apa spală tot suc mucos de pe piele. Sunt însă și râme, cari trăiesc pe lângă ape și în apă se mișcă cu multă ușurință.

Râmele se hrănesc cu frunze și cu fărâmituri de animale putrezite. Frunzele le rup în bucăți mici și le mănâncă. Bucățile pe cari nu le pot mânca, le mestecă cu pământ. Din acest pământ se va forma humusul negru și foarte roditor. De-aceia să și zice că râmele îngrășă pământul. Afară de aceea, râmele prin găurile pe cari le fac, mijlocesc și pătrunderea aerului în pământ, ceea ce e de mare folos pentru plante, căci aerul ajută la pregătirea materiilor hrănitore ale plantelor. Rămășițele de viețuitoare cari se găsesc în pământ, venind în atingere cu aerul, putrezesc mai repede și devin potrivite pentru a hrăni plantele.

Prin găurile săpate de râme, apa de ploaie încă se scurge mai ușor și pătrunde mai adânc în pământ, ceea ce iarăși ajută la îmbunătățirea pământului și la creșterea plantelor.

Râmele sfarmă pământul și îl fac mai afânat, mai poros.

Darwin, un mare învățat englez, care s'a ocupat mult cu viața râmelor, ne spune, că râmele ținând seamă de micioimea corpului lor, au o putere nechipuit de mare. Râmele de pe un jugăr de pământ, în vreme de un an, scot din adâncime peste 10 tone de pământ mărunțit. Astfel în vreme de câțiva ani, tot stratul de pământ de deasupra se întoarce. Din cauza aceasta râmele se și pot socoti ca tot atâtea pluguri mici, cu ajutorul cărora economii ară pământul și-l fac potrivit pentru creșterea plantelor.

Din cauza aceasta râmele pot fi socotite ca celea mai folosite animale și sunt vrednice să fie cruțate și apărate de numeroșii dușmani cari le atacă. Între acești dușmani, în locul întâi se pot socoti cârțițele și aricii, cari mănâncă râmele cu multă plăcere. În bucătăria pasărilor, râmele formează o mâncare foarte aleasă. Salamandrele și șerpii încă pândesc toată noaptea după râme. Iar peștii se hrănesc din belșug cu râmele ce se găsesc în nămolul de pe fundul apelor.

Dintre toți dușmanii râmelor, mai înverșunați sunt scolopendrele. Râmele cari ies ziua din pământ, este aproape sigur că sunt urmărite și alungate de vre-o scolopendră.

Sunt mai multe soiuri de râme. În ținuturile călduroase dela tropice sunt râme lungi aproape de un metru. Iar în America de miază-zi și chiar și prin părțile de miază-zi ale Europei sunt râme cari au pe corpul lor un suc mucos ce dă lumină.

Iarna, râmele petrec în pământ, la adâncime de 2—3 metri. Din somnul de iarnă le deșteaptă numai căldura de primăvară. Lumina soarelui nu le place. În amurgul de seara sau dimineața, ori după o ploaie caldă și liniștită, vesele ies afară și își caută hrană sau cearcă să se împerecheze.

Se spune că râmele sunt și stricăcioase, fiindcă ar scoate la iveală germele de boale ca dalauc, tetanosul și altele. Totuși folosul adus de ele prin afânarea și îmbunătățirea pământului e cu mult mai mare.

Ion Popu-Câmpeanu

Plugarii și noua lege a conversiunii

Nu de mult a fost votată noua lege, pentru o cât mai bună dezvoltare a agriculturii. Legea a fost și publicată în Monitorul Oficial. A rămas doar ca regulamentul ei să fie alcătuit în curând.

Credem de nimerit a arăta agricultorilor ce obligațiuni isvorăsc din această lege, alături lucrurile ce le sunt oprite a le face. Dupăcum se vede din cele de mai sus, agricultorii sau proprietarii și deținătorii de pământ vor fi obligați a face mărjirea proprietății lor agricole prin semne; curățirea și spălarea semințelor contra dileritelor boale; curățirea de buruieni a semănăturilor, grădinilor, livezilor, pășunilor, curților, locurilor virane, a drumurilor, hotarelor, înțelegându-se prin buroiană și secara din holdele proprii de grâu.

Legea în continuare mai obligă pe proprietarii de pământ sau pe agricultorii a face nimicirea vetrelor de cuscută sau torțel și a tuturor păduchilor aflători pe animale și plante. Nu uită nici de stârpirea animalelor, păsărilor, omizilor și insectelor vătămătoare agriculturii, pe cari trebuie să le facă în baza acestei legi. Totodată fiecare cultivator de pământ este obligat sub pedeapsă a declara întinderea culturilor și recolta obținută. Aminteam la început că această lege oprește sau mai bine zis nu permite ținerea înăuntrul gospodăriei gunoii vitelor în timpul dela 15 Iunie — 15 Octombrie, decât cu o singură condițiune, dacă proprietarul îngrijește bine locul unde se depune acest gunoi.

Cei ce nu îngrijesc de buna întreținerea locului unde-l depozitează, vor fi obligați a-l răspândi pe pământurile lor din câmp sau a-l duce la locul fixat de comună, care va fi în afară de comună.

Gunoii odată depus aci va face proprietatea comunei. Proprietarii sau cultivatorii de pământ ce nu vor respecta prevederile legii vor fi pedepsiți cu o amendă dela 25—300 lei.

Iată, iubii cititori, noua lege făcută de conducătorii țării, pentru îngrijirea și dezvoltarea agriculturii, pe care unul fiecare din d-voastră trebuie s'o cunoașteți, pentru a vă feri de pedeapsă.

Olimpiu I. Barna

Avem și noi ardelenii un mare ziar de dimineață

Cel mai vechi cotidian al Ardealului, „Patria”, aduce la cunoștința publicului cititor că satisfăcând un vechi deziderat al Ardealului, s'a transformat în ziar de dimineață. În acest fel sosește în fiecare zi în întreg Ardealul cu știrile cele mai proaspete, înaintea tuturor ziarelor din Capitală. De vânzare la toate chioșcurile. Patru pagini mari, Lei 2 exemplarul.

POSTA GAZETEI

St. M. Băcurești. Foaiă vă merge.

Bucur Ioan. Am primit banii și foaiă v'am trimis-o regulat.

Ștefan Cismaș. Calendarul cerut vi l-am trimis în 15 Martie.

Mihai Nagy, Aurora III. Am primit prin mandat postal suma de Lei 1135 din cari am trecut pe 1933 Lei 172; 1934 Lei 300; 1935 Lei 300; 1936 Lei 300; 1937 Lei 63.

Reun. „Buna Vestire“ Lemniu. Primit 300 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1936.

Mihail Moldovan, Cămărașul. Achitat până la 31 Dec. 1936.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin“, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Numerii apăruti până acuma sunt următorii:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți),

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noui**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe

care cu siguranță o va ceta fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

No. 14. **Tălcul Evangheliilor din toate duminecile de peste an**, 57 de evanghelii sunt tălcuite aici, stih de stih, pe larg și după cei mai de seamă scriitori bisericesti. Iară la sfârșitul fiecărei evanghelii veți afla 3-4-5 învățături scurte cari se pot trage din evanghelia aceea. Lucrarea se extinde pe 356 pagini și costă abia 34 Lei.

No. 15. **Cărticica Mirilor**. Pe cele 67 pagini ale acestei cărticice e arătat ce trebuie să știe logodnicii înainte de a se căsători. Fiecare preot, tată sau mamă ar trebui să-și cinstască credincioșii resp. feciorul sau fata de măritat cu această cărticică, dar mai întâiu s'o cetească ei înșiși, ca să se convingă ce mare binefacere este această cărticică pentru tinerime! Și atât de ieftină, abia 6 Lei, încât și cel mai sărac om o poate cumpăra.

Corpul Portărellor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 532—1931.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin această publică că în baza decisului Nr. G. 2691/1931 al judecătorei mixtă Dumbrăveni, în favorul reclamantului Polfy Grigore repr. prin avocatul Dr. Albert Gross din Dumbrăveni pentru incasarea creanței de 6430 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 29 Aprilie 1937 orele 11 $\frac{1}{2}$ a. m. la fața locului în comuna Chendul Mare la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 1 mașină de cusut, 1 vacă, 1 vițel, 1 porc și altele în valoare de 16300 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de extimare.

Dumbrăveni, la 5 Aprilie 1937.

(640) 1—1

Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portărellor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 149—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. G. 437—1937

a judecătorei mixtă Dumbrăveni în favorul reclamantului Dr. Ladislau Mezö avocat de Agnita repr. prin avocatul Dr. Alexandru Moșiu avocat din Dumbrăveni pentru incasarea creanței de 3962 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 24 Aprilie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Agrișteu la No. c. 201 și 43 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 40 țehi rumb, 2 vaci, 2 cară, 3 coșere, 1 șopruț și 1 butoi în valoare de 9300 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de extimare Dumbrăveni, la 24 Martie 1937.

(638) 1—1

Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portărellor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 584—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 3539—1936 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Ioan Dănilă repr. prin avocatul Dr. Ștefan David din Sibiu pentru incasarea creanței de 3500 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Aprilie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Bălcaci miciliul urmăritului casa Nr. 278 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 șură acoperită cu țiglă, 2 sănii și 1 car vite în valoare de 9200 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de extimare Dumbrăveni, la 26 Martie 1937.

(639) 1—1

Șef portărel I. ZAV

Erți prieten al acestei gazete? comandă-o prietenilor și cunoscuților D-Tale și câștigă ne abonați cât mulți.

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250

Legat întreg în pânză, aurit 340

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

„Fetița Orfană“

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, . . . 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari se adaugă 5 Lei pentru porto. Cu ramburs nu se trimite.

Librăria Seminarială din Blaj